

esse at transitten som hittil kan skje over en flyplass her istedenfor over Hamburg eller Amsterdam. Kan flyplassen legges på et avnasjonalisert Saltholm, må vi naturligvis også være interessert i det.“

Fra svenske side fremhøvede Leif Cassel, at der i modsætning til tidligere forelå en helt enig indstilling fra Trafikudvalget i sagen. Han formulerede udvalgets opfattelse således: „Vi är väl numera alla på det klara med att detta är en angelägenhet av högsta prioritet och att det är helt nödvändigt att problemen både med bron mellan de bägge länderna och med storluffhamnen blir lösta så fort som möjligt.“

På den svenske regerings vegne førte kommunikationsminister Olof Palme ordet. Han hævdede, at regeringerne ikke havde været helt isolerede fra hinanden. Der havde været stadige kontakter mellem trafikministrene. Han var også helt enig i, at det for planlægningen i Øresundsregionen var overordentlig vigtigt, at der blev skabt klarhed om fremtidsplanerne. Hvad angik flyvepladsundersøgelserne, havde han fuld tillid til det arbejde, som blev gjort fra dansk side. Også fra svensk side var man interesseret i en fornuftig løsning, og derfor ventede man nu på besked fra de danske eksperter. Forslaget til rekommandation havde han ikke noget at indvende imod.

I et kort indlæg erklærede trafikminister Svend Horn, at han godt forstod, at Trafikudvalget følte en vis utålmodighed over, at det tog så lang tid at få udredningerne færdige. Men det drejer sig om så store investeringer, at man må have et helt sikkert grundlag at arbejde på. I øvrigt bebudede han, at undersøgelserne var nær deres afslutning, og han nærrede ikke tvivl om, at regeringerne, når betænkningerne forelå, kunne sætte sig til forhandlingsbordet og finde en ordning.

Udvalgets forslag vedtoges enstemmigt med 50 stemmer som rekommandation nr. 28/1967. Blandt to, som undlod at stemme, var Niels Mørk.

4. Udvidet gyldighedsområde for billige jernbanebilletter for ældre (A 120).

I de fire nordiske lande, som har jernbaner, kan ældre personer købe jernbanebilletter til billigere priser. I Danmark og

Finland sættes grænsen ved 65 år, i Sverige ved 67 år og i Norge ved 70 år. To svenske medlemmer foreslog, at ordningen udvidedes til at gælde rejser på alle fire landes statsbaner.

I høringssvarene oplystes, at hvert af landene allerede har givet de ældre borgere fra de andre lande samme adgang til at rejse billigt som landenes egne borgere. Statsbanerne har også selv tidligere drøftet muligheden for at indføre en fællesnordisk ordning, men uden noget resultat, fordi der er store forskelle i de gældende ordningers opbygning fra land til land. Det indrømmedes dog også, at der var gjort for lidt for at oplyse om de muligheder, som allerede nu findes for at drage nytte af de andre landes rabatordninger.

Udvalget ændrede derfor medlemsforslaget til en henstilling til regeringerne om at søge udvirket en bedre udnyttelse af den eksisterende adgang for ældre til at rejse billigt i Norden. Især pegede udvalget på den lettelse, det vil betyde, om enhver jernbanestation i Norden kan udstede billige billetter til ældre til rejser inden for hele det nordiske område.

Udvalgsforslaget vedtoges enstemmigt som rekommandation nr. 30/1967.

5. Færgeforbindelse mellem Finland og Sverige (A 129).

I de senere år har der været stærk tilvækst i færgetrafikken mellem Finland og Sverige, men antallet af færgeruter og færgehavne er også steget. Da rådet anså det for heldigt med planlægning på området, henstillede man i 1962 og 1964 til regeringerne i de to lande at udrede problemet. En sådan udredning fandt sted og offentliggjordes i Nordisk udredningsserie som NU 1966: 5. Heri henstilledes, at Europavej E 3 inden for Sverige forlænges fra Stockholm over Norrtälje til Kapellskär, og at den inden for Finland efter tilknytning til Åland ledes over Åbo og langs den nuværende Europavej 80 til Helsingfors og derfra videre til Finlands østgrænse ved Vaalima. Samtidig skulle en færgeforbindelse oprettes mellem Kapellskär og Reso vik ved Åbo. Trafikudvalget sluttede op bag dette forslag, der også fik rådets enstemmige støtte ved rekommandation nr. 29/1967.